

Τῆς ΚΑ' τοῦ Μηνὸς Νοεμβρίου
Ἡ ἐν τῷ Ναῷ Εἰσόδος
τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου

Εἰς τὸν Ὀρθρον

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Δι-Θ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{2}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{2}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

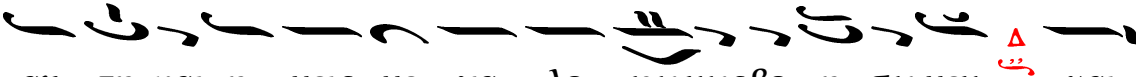

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

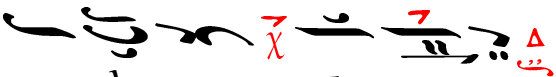
Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{2}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{2}$

Εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου, ἀπολυτίκιον, ἦχος $\frac{4}{2}$ Δι-Θ

Σ η με ρον της ευ δο κι ας Θε ο το προ οι μι
ον $\frac{6}{2}$ και της των αν θρω πων σω τη ρι ας η προ κη ρυ
ξις $\frac{6}{2}$ εν να ω τῶ Θε ο τρα νως η Παρ θε νος δεικ νυ

 ται ^Δ και τον Χρι στον τοις πα σι προ κα τα γγε λε ται ^ε

 αυ τη και η μεις με γα λο φωνωςβο η σω μεν ^Δ και

 ρε της οι κο νο μι ασ τσ Κτι στσ η εκ πληρω σις ^{ε (έκ γ')}

τὸ τέλος:

 και ρε της οι κο νο μι ασ τσ Κτι στσ η

 εκ πλη ρω σι ι ις ^Δ

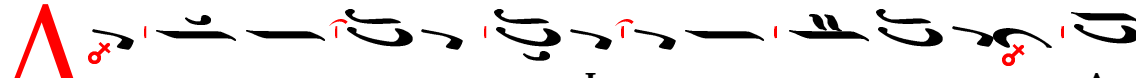

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

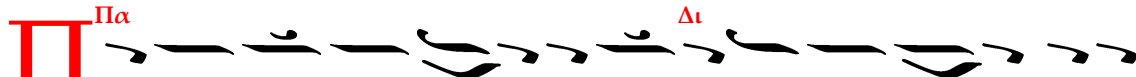

Τὸν Τάφον σου Σωτήρ. ᾠχος $\frac{4}{9}$ Κε - ϑ.

 Δ ι και ων ο καρ πος Ι ω α κειμ και της Αν

 νης ^u προ σφε ρε ται Θε ω Ι ε ρω εν α γι

 ω ^u σαρ κι νη η πι α α ζσ σα η τρο φος της ζω

 η ης η μων ^u ην ευ λο ο γη σεν ^u ο ι ε ρος

 Ζα χα ρι ασ ^u ταυτην α α παν τες ^u ως τσ Κυ ρι

 8 Μη τε ρα ^u πι στως μα κα ρι σω μεν ^u

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Δι - ϑ Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

 Πα

 Προ συλ λη ψε ω ως Α γνη κα θη γι α σθηστω Θε

^{Πα} ^Δ ω και τε ^{Δι} χθει σα ε ε πι γης δω ρον προ ση χθης νυν
^{Πα} ^Δ αυ τω α πο πλη ρσ σα πα τρω αν ε πα γγε λι ι ι
^{Δι} ^Π αν τω θει ω δε Να ω ως θει ος ο ον τω σ να ος
^{Πα} ^{Δι} εκ βρε φς κα α θα ρω σ με τα λαμ πα α δων φαι δρων
^{Πα} ^Δ α να τε θει σα ω φθης δο χει ει ει ον τσ α προ σι
^{Δι} ^Π τσ και θει ει ς Φω το ος με γα α λη ο ο ον τω σ
^{Πα} ^Δ η προ ο ο δο ο ος σ μο νη Θε ο νυμ φε και
^Δ Α ει πα α α α αρ θε νε

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς. Ἦχος ^{Πα} Νη ς

^{Νη} ^{Πα} ^{Νη}
Α γαλ λι α α σθω ο Δαυ ιδ ο υ μνο
^{Πα}
 γρα α α φος και χο ρευ ε ε τω Ι ω α
^{Νη} ^{Πα}
 κει ειμ συν τη Α α αν νη ο τι γο νος α
^{Πα}
 γι ος ε εξ αυ των προ ηλ θε Μα ρι ι α η
^{Νη} ^{Πα}
 φω το φο ο ρος θει α λαμ πας και χαι αι ρει
^{Νη} ^{Πα}
 ει σε ρ χο με ε νη ε εν τω να ω ην και

βλε ε ε πω ων ευ λο γη σεν ο Βα ρα χι ς
 υι ος και χαιρων α νε κραυγα α ζε χαι ρε θα αυ
 μαπαγ κο ο σμι ι ον

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἄ Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἦχος Βου ς

Ε κ νε ο τη το ο ο ος μω πο ο ολ λα α α
 πο λε ε μει με ε πα α α θη η αλλ α
 αυ τος α αν τι ι λα α α β ς ς και σω ω ω
 σον Σω ω τη η η ρ μ ς ς

Ο ι μι σθ εν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
 η η τε ε ε ε ε α πο ο τ ς Κυ υ ρι
 ι ι ς ς ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο
 ο ος γαρ πυ υ ρι ι ι ι ι ε ε σε ε ε
 σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι ι

ω Πνε ευ μα α τι ι

A γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ

χη ζω ω ου ου ου ται αι και κα α θα αρ σει

υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρυ υ νε ε ε ται

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι

ι ι Ι ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως

K αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην

A γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο

ο ον τα α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι

ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι

α αν

Προκείμενον. Ψαλμὸς μδ΄.

Ἦχος ♯̣̣̣ Βου ♯̣̣̣

A α κου σον θυ γα τερ και ι ι δε και
κλι νον το ους σου και ε πι λα θου του λα ου
σου και του οι κου του πα τρος σου και ε πι θυ
μη σει ο Βα σι λευς του καλλους σου

E ξη ρευ ξα το η καρ δι α μβ λο γον α γα
θον λε γω ε γω τα ερ γα μβ τω βα σι λει
η γλωσσα μβ κα λα μος γραμμα τε ως ο ξυ γρα φ

A α κου σον θυ γα τερ και ι ι δε και
κλι νον το ους σου και ε πι λα θου του λα ου
σου και του οι κου του πα τρος σου και ε πι θυ
μη σει ο Βα σι λευς του καλλους σου

A πε νε χθη σον ται τω βα σι λει παρ θε νοι
ο πι σω αυ της αι πλη σι ον αυ της α πε νε
χθη σον ται σοι

Α α κου σον θυ γα τερ και ι ι δε και
 κλι νον το ους σου και ε πι λα θου του λα ου
 σου και του οι κου του πα τρος σου και ε πι θυ
 μη σει ο Βα σι λευς του καλ λης σθ ς ς ς ς

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
 Κυ ρι ο ο ον

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀπὸ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.

Εὐαγγέλιον. Κατὰ Λουκᾶν (α' 39-49, 56).

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο, ὡς

ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἄσπασμόν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλη, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἄσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτηρίῳ μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἔμεινε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλιάσιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλιάσιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἠγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥσαι με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶθ' οὕτω·

Ἦχος Δι-Θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι
Σ η μερον ο να ος ο ο ο εμ ψυ υ χος τῶ
με γα α λϝ ϝ βα α α σι λε ε ως εν να ω
ει ει ει σερ χε ε ται αυ τω ε ε ε τοι οι οι μα α
σθη η η ναι εις θει αν κα τοι κη η σιν λα α α
οι οι α γα α α λ λι α α α α σθε
Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω ω ωνων α α μην

Τὸ αὐτό.

Καὶ ψάλλομεν Ἰδιόμελον, ἐκ τῆς Λιτῆς.
Γεωργίου Νικομηδείας.

Ἦχος ♯ Πα

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξ α λει ψ ο ν τ ο α ν ο μ η

η μ α α α α μ η

η με ρ ο ν ο θε ο χ ω ρ η η τ ο ς Ν α α ο ς η

θε ο τ ο κ ο ς ε ν ν α ω Κυ ρ ι ο ο π ρ ο ο σ α α α

γ ε ε ε ε τ α ι και Ζ α χ α ρ ι α ς τ α α υ τ η η ν υ υ

πο δε ε ε ε χ ε ε ε ε τ α ι σ η με ρ ο ν τ α τ ω ν Α

γ ι ω ν Α γ ι α α α α γ α λ λ ο ν τ α ι και ο χ ο ρ ο ς

τ ω ν Α α γ γ ε ε ε λ ω ν μ υ σ τ ι κ ω ς π α ν η γ υ

ρι ι ι ι ζ ει με θ ω ν και η μ ει ς ε ο ρ τ α α α α

ζ ο ν τ ε ς σ η η η η με ε ε ε ρ ο ν σ υ ν τ ω Γ α

β ρ ι η λ ε εκ β ο ο η η η σ ω ω ω ω με ν χ α ι

ρε Κ ε χ α ρ ι τ ω με ν η ο Κυ υ ρ ι ο ο ς με τ α α σ α

ο ε ε ε χ ω ν τ ο ο ο με γ α ε ε λε ε ε ο ο

ο ο ο ς

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιροῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Μετὰ ταῦτα ψάλλονται οἱ Κανόνες.

Κανὼν πρῶτος, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς·

Σὺ τὴν χάριν, Δέσποινα, τῷ λόγῳ δίδου.

Ποίημα κυρίου Γεωργίου.

Ἦχος $\frac{1}{\beta}$ Βου Σ

Α νοι ξω το στο μα μϩ και πλη ρω θη σε ται
Πνευ ματος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι λι δι Μη
τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσ πα νη γυ ρι ζων και
α σω γη θο μενος ταυτηστην Ει σοδον

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Σ ο φι ας πα να χραν τε σε θη σαυ ρον ε πι
στα με νοι και χα ρι τος βρου ου σαν πη γην α ε να ον
τας της γνω σε ως αι τϩ μεν σε ρα νι δας ε πομ βρη
σον Δε σποινα τϩ α νυ μνει σε α ει

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Υ περ τε ρος Πα να γνε των ου ρα νων χρη μα
τι σα σα να ος και πα λα τι ον εν τω να ω τϩ Θε

ⲛⲟⲩ ⲁⲛⲁⲧⲓ ⲑⲉⲥⲁⲓ ⲁⲩⲧⲱ ⲉⲧⲟⲓ ⲙⲁⲥⲑⲏⲛⲁⲓ ⲱⲥ

ⲑⲏⲁⲛⲕⲁⲧⲟⲓⲕⲏⲥⲓⲛⲧⲏⲥ ⲡⲁⲣⲑⲥⲓⲁⲥⲁⲩⲧⲥ

Ⲯⲉⲣⲁⲓⲕⲏⲁ ⲑⲉⲟⲧⲟⲕⲉⲥⲱⲥⲟⲛⲏⲙⲁⲥ

Ⲑⲟⲫⲱⲥ ⲁⲛⲁⲧⲏⲗⲁⲥⲁⲏⲏ ⲑⲉⲟⲧⲟⲕⲟⲥⲧⲏⲥ

ⲕⲁⲣⲓⲧⲟⲥ ⲡⲁⲛⲧⲁⲥ ⲕⲁⲧⲉⲗⲁⲙⲡⲣⲟⲩⲛⲉ ⲕⲁⲓ ⲥⲩⲩⲛⲏⲓ ⲕⲁⲓ ⲕⲉ

ⲧⲟⲧⲏⲛ ⲩⲡⲉⲣⲗⲁⲙⲡⲣⲟⲩⲁⲩⲧⲏⲥ ⲕⲁⲧⲁⲕⲟⲥⲙⲏⲥⲁⲓ ⲡⲁ

ⲛⲏⲕⲩⲣⲓⲛ ⲁⲥⲙⲁⲥⲓ ⲉⲩⲩⲉⲥⲩⲛⲉⲣⲁⲙⲱⲙⲉⲛ

Ⲯⲉⲣⲁⲓⲕⲏⲁ ⲑⲉⲟⲧⲟⲕⲉⲥⲱⲥⲟⲛⲏⲙⲁⲥ

Ⲓⲡⲩⲗⲏⲏ ⲉⲛⲉⲛⲉⲧⲟⲥⲟⲥⲏⲗⲟⲕⲓⲙⲟⲓⲁⲉⲓ

ⲟⲩⲉⲩⲧⲟⲥ ⲧⲁⲥ ⲡⲩⲗⲁⲥⲉⲓⲁⲣⲁⲥⲁⲧⲁⲥ ⲧⲥⲛⲁⲩⲧⲥⲑⲉ

ⲩⲩⲛ ⲡⲣⲟⲧⲣⲉⲡⲉⲧⲁⲓ ⲏⲙⲁⲥⲥⲩⲛⲉⲓⲥⲉⲗⲑⲟⲛⲧⲁⲥ ⲧⲁ

ⲑⲏⲁⲑⲁⲛⲙⲁⲥⲓⲁ ⲕⲁⲧⲁⲧⲣⲩⲫⲏⲥⲁⲓⲁⲩⲧⲏⲥ

Κανὼν δεύτερος.

Ποίημα τοῦ κυρίου Βασιλείου.

ᾠδὴν ἐπινίκιον. ᾠχος 4 Παφ

Ⲯⲉⲣⲁⲓⲕⲏⲁ ⲑⲉⲟⲧⲟⲕⲉⲥⲱⲥⲟⲛⲏⲙⲁⲥ

Ⲩⲩⲛⲉⲣⲁⲙⲱⲙⲉⲛⲥⲏⲙⲉⲣⲟⲛⲧⲏⲑⲉⲟⲧⲟⲟⲕⲱⲧⲓ

μω ωντες εν α σμασι και πα νη γυ ρι σω μεν πνευ

μα τι κην ε ορ την εν τω να ω γαρ τω Θε ω

δω ρον προ σφε ε ρεται

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ωδαις α νυ μνη σω μεν της Θε ο το ο κη την

ε εν δο ξον προ ο δον τω να ω γαρ ση με ρον ως και

Να ος τς Θε ος προ σφε ρεται προ φη τι κως δω ρον

πο λυ υ τι μον

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Η Αν να η α με μπος η γα λ λι α α το ως

δω ω ρον πο λυ τι μον τω Θε ω προ σφε ρσα εν τω

να ω μη τρι κως Ι ω α κει μ δε συν αυ τη πα νη

γυ ρι ι ζει φαι δρωσ

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Δ αυ ιδ ο προ πα τρω σε υ μνη σε πα α λαι Πα ρ

θε ε νε Θε ο νυ μφε θυ γα τε ρα λε γων σε τς Βα

σι λε ως Χρι στῶ^Δ ον και τε κῶ σαμητρι κως βρε φος ε
θη η λασας^π

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας^Δ

Σαρ κι τρι ε τι ζῶ σα η Θε ο το ο κος Κυ

ρι ι ω προ σα γεται Ζα χα ρι ας ταυτην δε^π ο ι

ε ρευς τῶ Θε ο^Δ δε ξα μενος εν τω να ω χαιρων

α νε ε θε το^π

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας^Δ

Παρ θε νοι χο ρευ σα τε λαμ πα δη φο ο ροι ε

ξα αρ ξα τε ση μερον και μη τε ρες α σα τε^π τη βα

σι λι δι Μη τρι^Δ προ σερ χο με νη τω να ω τῶ Βα

σι λε ε ως Χρι στῶ^π

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι^Δ

Τρι ας ο μο ου σι ε Πα τερ και Λο ο γε και

Πνε ευ μα το Α γι ον σε πι στως δο ξα ζο μεν^π ως Ποι

η την τὴν παντός και σοι βοῶμεν εὐσεβῶς σωσον

ημασ ο Θεος

Και νυν και αι καιεις τῶν αιωνων αιωνων

ων αμην

Βαφης εξαματων σε την αληθειαν διδο

ρε εσας Πανακραντε προελθων ανεπλασεν ο

Βασιλευς και Θεος το γενοσ απαντων βρωτων τη

εσπλαχνικια Αυτου

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Βου

Τὸς σε υμνολογῶς Θεοτοκω

ως ζωωσα και αφθονοσπηγηθιασον συγκροτη

σαντας πνευματικων στερεωσον καντησεπη ει

σο δωσ στεφανων δοξης αξιωσον

Υπεραγια Θεοτοκω σωσον ημασ

Νυμφοστος ημερον εδειειχθητε

πνο ος της Παρθε νξ ο να ος και θα λαμος δε χο με
νος την εμ ψυ χον πα στα δα Θε υ την κα θα ραν
και α μωμον και λαμπρο τε ραν πα σης κτι σε ως

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Δαυ ι ιδ προ εξ αρ χων της χο ρει ει ας
σκιο τα α και χο ρευ ει συν η μιν και Βα σι λι δα
κρα ζει σε πε ποι κιλ με νην α χραν τε πα ρι στα με

νην Πα να γνε εν τω να ω τω Βα σι λει και Θε ω

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Εξ η ης η πα ρα βα σις προ η ηλ θεν
η πα α λαι τω γε νει των βρο των εκ ταυ της η α νορ
θω σις και α φθα ρσι α ην θη σεν η Θε ο το κος

ση με ρον προ σα γο με νη εν τω οι κω Θε υ

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Σκιω τω ω σιν Αγ γε λων στρα τη γι ι αι
και πα αν των αν θρω πων η πλη θυς και προ προ σω πξ

Πα να γενε προ τρε χσ σι σσ ση μερον λαμ πα δη φο

ροι κρα ζσαι τα με γα λει α σσ εν οι κωθε δ

Κανών δεύτερος.

Στερεωθήτω ἡ καρδία μου. Ἦχος ♯ Πα ρ

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Πα νη γυ ρι ι σωω μεν φι λε ορτοι και συν

ευ φραν θω μεντω πνε ευ μα α τι εν τη α γι α

Ε ορ τη ευ ο χσ δ με νοι ση μερον θυ γα τρος

τδ Βα σι λε ως και Μη τρος τδ Θε δ δ η η μων

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ιω α κει ειμ ε ευφραι νσ ση μερον και α

γαλ λσ Αν να τω πνε ευ μα α τι την γεν νη θει σαν εξ

υ μων τω Κυ ρι ι ω προ σα γοντες τρι ε τι ζσ

σα αν ως δα μα λιν σε μην την Πα να α μω ω μον

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Το τδ Θε δ δ κα α τοι κη τη ρι ον εν να

ω α γι ωπροσφε ε ρε ε ται η Θε ο το κος Μα
ρι αμ τησαρ κι ι τρι ε τι ζσ σα και αυ της λαμ
πα δσ χσ σσαι αι παρ θε νοιπρο τρε ε χσ σσιν

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ητς Θε σ σα αμνας η α σπιλος η πε
ρι στε ρα η α μο ο λυ υν τος η θε ο χω ρη
τος σκη νη τοτης δο ο ξης α γι ασμα εν σκη νω
μα τι α γι ι ω κα τοι κειν η ρε τι ι σα α το

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ητρι ε τι ι ζσ σα τω σω μα τι και πο
λυ ε της εν τω πνε ευ μα α τι η πλα τυ τε ρα
σ ρα νων και των α α νω Δυ να μεων υ περ τε
ρα ευ φη μει ει σθω εν ω δαις η Θε ο ο νυ υμφος

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Της Θε ο το ο κσ ε ορ τα ζοντες την εν
τοις α δυ τοις προ ε ε λε ευ σιν λαμ πα δσ χσν τες

νο η τως ενφαιδρο ο τη τιση μερον και η μεις

συνταισπαρ θε νοις τω να ω πλησι α α σω ω μεν

Υπερ α γι α θε ο το κε σω σον η μας

Οι ι ε ρει εις θε ε ς εν δυ σα σθε την δι

και ο συ νην εν χα α ρι ι τι και υ παν τη σα

τε φαι δρωσ τας ει σο ο δωσ πα ρε χοντες θυ γα τρι

τς Βα σι λε ωσ και θε ς εις τα Α α γι ι α

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Φως ο Πα τη ηρ φως ο Υι ος αυ τς και το

Πνευ μα φως το Πα ρα α κλη η τον ως γαρ Η λι ς εξ

ε νοσ η Τρι ας α πα στρα πτς σα θε ι κως λαμ πα

δς χει και συν τη ρει τας ψυ χα ας η η μων

Και νυν και α ει και εις τς αι ω νας τω ν αι ω

νων α μην

Σε οι Προ φη η ται αι προ ε κη ρυ ξαν κι βω

τον σε μνη α γι α α σμα α τος ^π9 θυ μι α τη ρι ον
 χρου σον ^Δ2 και λυ χνι αν και τρα πε ζαν ^π9 και η μεις ως
 θε ε ο χω ρη τον σκη νην α νυ μν8 8 με εν σε ε ε
 ε ^π9

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

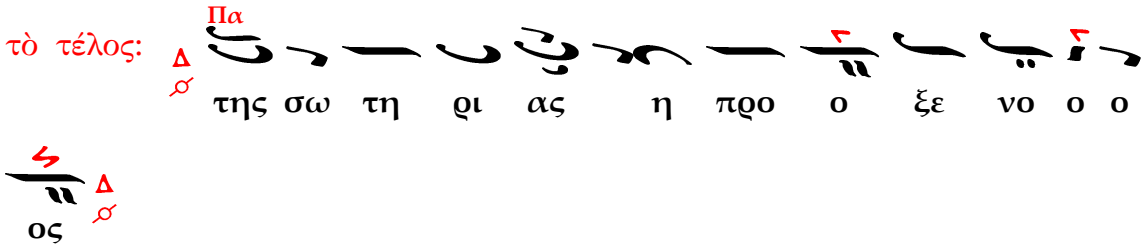
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

ᾠχος ^Δ2 Δι ^σ Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

A ^{Πα} να βο η σο ον Δαυ ιδ τις η πα ρ8 σα Ε ορ
^{Πα} τη ^Δ2 ην α νυ μνη σα ας πο τε εν τω βι βλι ωτων
^{Πα} Ψαλμων ^Δ2 ως θυ γα τε ρα θε ο παι δα και Παρ θε ε
^Δ2 ενον ^π α πε νε χθη σονται ει πων τω Βα σι λει ει μν
^{Πα} στικως ^Δ2 Παρ θε νοι ο πισθεν αυ της και αι πλη σι ι ον
^{Πα} αυ της ^Δ2 και θαν μα στην ερ γα ζ8 και παγ κο σμι ι ον ^{Πα} την
^{Πα} ε ορ την τοις κραυ γα α ζ8 8 σι ιν ^π η θε ε ο
^{Πα} το ο ο κος ^Δ2 η μι ιν ε πε ε ε στη ^Δ2 της σω τη
^Δ2 ρι ας η προ ο ο ο ο ξε νος ^σ

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

τὸ τέλος: ^{Πα}
^Δ
 της σω τη ρι ας η προ ο ξε νο ο ο
^Δ
^Σ
 ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, OIKOS, SYNAXARION

Κοντάκιον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ καθαρῶτατος ναὸς τοῦ Σωτῆρος, ἡ πολυτίμητος παστὰς καὶ Παρθένος, τὸ ἱερὸν θησαύρισμα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, σήμερον εἰσάγεται, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, τὴν χάριν συνεισάγουσα, τὴν ἐν Πνεύματι Θείῳ· ἦν ἀνυμνοῦσιν Ἄγγελοι Θεοῦ· Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἀπορρήτων τοῦ Θεοῦ καὶ θείων μυστηρίων ὁρῶν ἐν τῇ Παρθένῳ τὴν χάριν δηλουμένην, καὶ πληρουμένην ἐμφανῶς, χαίρω, καὶ τὸν τρόπον ἐννοεῖν ἀμηχανῶ τὸν ξένον καὶ ἀπόρρητον· πῶς ἐκλελεγμένη ἢ ἄχραντος μόνη ἀνεδείχθη ὑπὲρ ἅπασαν τὴν κτίσιν, τὴν ὁρατὴν καὶ τὴν νοουμένην. Διό, ἀνευφημεῖν βουλόμενος ταύτην, καταπλήττομαι σφοδρῶς νοῦν τε καὶ λόγον· ὁμως δὲ τολμῶν, κηρύττω καὶ μεγαλύνω· Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀνάμνησις τῆς ἐν τῷ Ναῶ Εἰσόδου τῆς Θεομήτορος.

Στίχ. Ἐνδον τρέφει σε Γαβριὴλ ναοῦ, Κόρη,

Ἦξει δὲ μικρὸν καὶ τὸ Χαῖρέ σοι λέξων.

Βῆ ἱερὸν Μαρίη τέμενος παρὰ εἰκάδι πρώτη.

Αὕτη ἡ ἐν τῷ Ναῶ τῆς Θεομήτορος εἴσοδος, ἐορτὴν τοῖς εὐσεβέσιν εἰργάσατο θαυμαστὴν καὶ παγκόσμιον, ἐκ ταύτης τῆς ὑποθέσεως λαβοῦσα τὴν ἀφορμὴν. Ἡ γὰρ παναοίδιμος Ἄννα, ὡς μικροῦ τὸν βίον ὅλον ἐν ἀπαιδία διήγνε, καθικέτευε, μετὰ τοῦ σώφρονος Ἰωακείμ, νηστείας καὶ δεήσεσι τὸν Δεσπότην τῆς φύσεως, οἶκτον τῆς αὐτῆς ἀτεκνίας λαβόντα, παιδα χαρίσασθαι αὐτοῖς, ἐπαγγελλομένη, εἰ τῆς αἰτήσεως τύχοιεν, τὸ τικτόμενον παιδίον εὐθὺς αὐτῷ ἀναθεῖναι. Καὶ δὴ τεκοῦσα τὴν πρόξενον τῆς σωτηρίας τοῦ τῶν ἀνθρώπων γένους, τὴν καταλλαγὴν τε Θεοῦ πρὸς ἀνθρώπους, καὶ αἰτίαν τῆς ἀναπλάσεως τοῦ πεπτωκότος Ἀδάμ, καὶ τῆς αὐτοῦ ἀνεγέρσεως καὶ θεώσεως, τὴν Παναγίαν Θεοτόκον Μαρίαν, ταύτην, τρίτον ἤδη χρόνον ἄγουσαν ἀπὸ τῆς αὐτῆς παραδόξου γεννήσεως, κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν ἄγουσι πρὸς τὸ Ἱερὸν καὶ τοῖς Ἱερεῦσι παραδιδόασιν. Ἦν καὶ λαβόντες οὗτοι, τάχα βουλήσει Θεοῦ ὑπηρετοῦντες, τοῦ μέλλοντος ὅσον

οὐπω ἐξ αὐτῆς τίκτεσθαι, ἐπὶ διορθώσει καὶ σωτηρίᾳ τοῦ παντός, εἰς τὸ ἐνδότατον τοῦ Ναοῦ ἐμβιβάζουσι, χρόνους ὀλοκλήρους δώδεκα ἐκεῖσε διατρίβειν αὐτὴν μόνην, ὅπου τοῦ ἐνιαυτοῦ ἅπαξ τοῖς Ἱερεῦσιν εἰσιέναι ἀφώριστο. Ἡ καὶ διὰ παντός πρὸς τὸν τοιοῦτον ἐνδιδαιτωμένη καὶ τροφῇ οὐρανίῳ ὑπὸ Ἀγγέλου ξενοπρεπῶς διατρεφομένη, διέμεινεν ἕως τοῦ θείου Εὐαγγελισμοῦ καὶ τῶν ὑπερφυῶν μηνυμάτων, Θεὸν σαρκουῖσθαι τῶν διδασκόντων, ὑπὸ φιλανθρωπίας εὐδοκήσαντα, κόσμον ἀπολλύμενον ἀνασῶσαι. Ἐνταῦθα οὖν ἐνηυλίζετο καὶ ἐνδιητᾶτο, θείας ἐπιφανείας ἀξιουμένη καὶ τροφὴν οὐράνιον ἀδιαλείπτως δεχομένη, Ἀγγέλου ἐπὶ τῇ ταύτης, ὡς ἔφην, ἀποστολῇ καθυπηρετοῦντος, εἰς δόξαν Θεοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

(Ψάλλονται ἀπὸ 21ης Νοεμβρίου
μέχρις 24ης Δεκεμβρίου μόναι αἱ πεζαί).

Ἦχος Ἱ Πα ρ

ὠδὴ ἀ'

Xρι σος γε ννα ται δο ξα σα τε Χρι σος εξ ὄ ρα
νων α πα ντη σα τε Χρι σο ος ε πι γης υ ψω
θη τε α σα τε τω Κυ ρι ω πα α σα η γη η η
και εν ευ φρο συ υ νη α νυ μνη σα τε λα οι
ο τι δε δο ο ξα α ζαι

ὠδὴ γ'

Tω προ των αι ω νων εκ Πα τρος γεν νη θεν
τι αρ ρε ευ ζως Υι ω και επ ε σχα των εκ Παρ θε
ν ὄ σαρκω θε ντι α σπο ρως Χρι στω ω τω Θε

ω βο η σω μεν ο α νυ ψω σας το κε ρας
η μων α γι ος ει Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ δ'

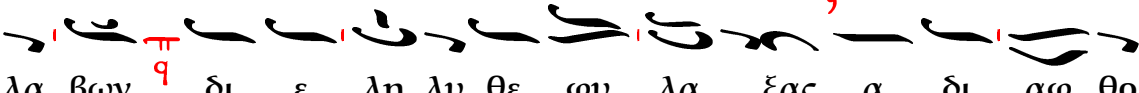
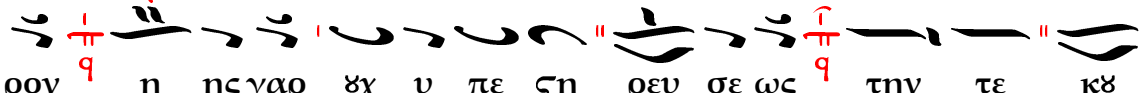
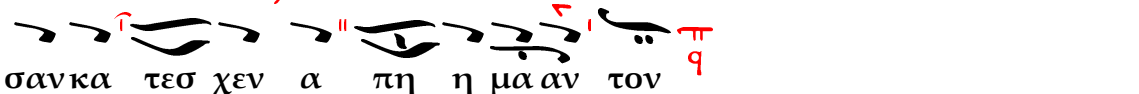
Ρ α β δ ος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι και αν θος εξ αυ
της Χρι σε εκ της Παρ θε νη α νε ε βλα ση σας
εξ ο ρος ο αι νε τος κα τα σκι ου δα σε ος
ηλ θες σαρκω θεις εξ α πει ραν δος ο α υ λος
και Θε ος δο ξα τη δυ να μει σα Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ ε'

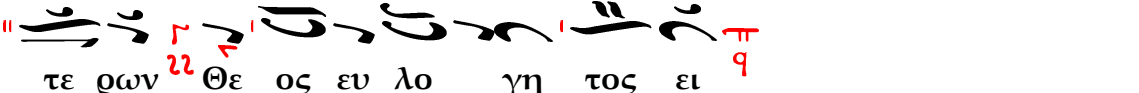
Η ε ος ων ει ρη νης Πα τηρ οι κτιω μων της
με γα λησ βη λη ης σ τον αγ γε λον ει ρη νην πα
ρε ε χο με νον α πε ς ει λας η μιν ο θεν
θε ο γνω σι ας προς φως ο δη γη η θεν τες εκ
νυ κτος ορ θρι ζοντες δο ξο λο γω μεν σε φι λα αν
θρω ω πε

ὠδὴ ς'

Σ πλα χνων Ι ω ναν εμ βου ον α α πη με σεν

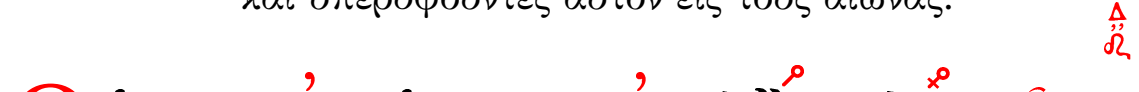
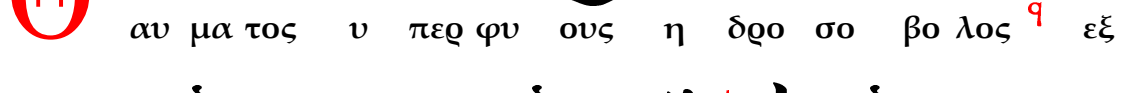
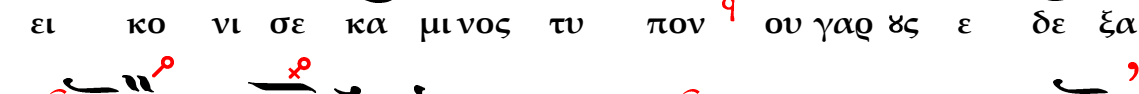

 ε να λι ος θηρ οί ον ε δε ε ξά α το τη

 Παρ θε νω δε ε νοι κη σας ο Λο γος και σα αρ κα

 λα βων δι ε λη λυ θε φυ λα ξας α δι αφ θο

 ρον η ης γαρ ὄχ υ πε ση ρευ σε ως την τε κῶ

 σαν κα τε σ χεν α πη η μα αν τον

ὠδὴ ζ'

Ο ι παι δες ευ σε βει α συν τρα φεν τες δυο

 σε βῆς προ σαγ μα τος κα τα φρο νη σαν τες πυ

 ρο ος α πει λην ὄκ ε ε πτο η θη σαν ἀλλ εν με

 σω της φλο γος ε στω τες ε ψαλ λον ο των πα

 τε ρων Θε ος ευ λο γη τος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὕμνοῦντες
 καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Η αυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο λος εξ

 ει κο νι σε κα μι νος τυ πον ου γαρ ὄς ε δε ξα

 το φλε γει νε ὄς ως ου δε πυρ της Θε ο τη τος

Παρ θε ν8 ην υ πε ε δη νη δυν 9 δι ο ο α νυμ
 ν8ν τες α α να μελψωμεν Δ2 ευ λο γει τω η κτι σις
 πα α σα τον Κυ ρι ον και υ περ υ ψ8 τω 22 εις
 παν τας τ8ς αι ω να α α ασ 9
 * * *

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ῥδὴ θ'.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ἦχος 2 Βου 3

A α γγε λοι την Ει σο δον της Πα να γν8
 ο ρωντες ε ε ξε πληττοντο 7 πως η Παρ θε νος ει ση
 ηλθεν Δ2 εις τα Α α γι α των Α γι ων 6
Ω 8 εμ ψυ χω Θε ου κι βω τω 7 ψαυ ε ε
 τω ω μη δα μωσ χειρα μυ η η των 6 χει λη δε πι ζων
 τη Θε ο το κω α σι γη η τωσ Δ2 φω νη ην τ8 Α
 γγε λ8 α α να μελ ποντα Μ Πα εν α γαλ λι α σει
 βο α τω 9 ον τωσ α νω τε ρα παντων Δ2 υ παρχεις
 Παρ θε νε Α γνη 6

A α γγε λοι την Ει σο δον της Πα να γνη
ο ρωντες ε ε ξε πληττοντο πως με τα δο ξης ει ση
ηλθεν εις τα Α α γι α των Α γι ων

Ω ς υ περ λαμπρον Θε ο το κε Α γνη ψυ
χης το καθα ρον ε χσ σα κα αλλος χα ριν δε Θε
υ εμ πι πλα με νη υ ρα νο ο θεν φω τι ι α
ϊ δι ω κα ταυ γα ζεις α ει τς εν ευ φρο συ
νη βο ων τας ον τως α νω τε ρα πα αντων
παρχεις Παρ θε νε Α γνη

A α γγε λοι την Ει σο δον της Πα να γνη
ο ρωντες ε ε ξε πληττοντο πως πα ρα δο ξως ει ση
ηλθεν εις τα Α α γι α των Α γι ων

Υ περ ι πτα ται Θε ο το κε Α γνη το
θαυ μα στην δυ να μιν των λο ο γων σω μα γαρ εν σοι
κα τα νο ω ω υ περ λο ο γον ρο η ης α μαρ
τι ας α α νε πι δεκτον ο θεν ευ χα ρι στως

βο ω σοι ον τως α νω τε ρα πα αντων υ παρχεις

Παρ θε νε Α γνη

Α α γγε λοι και αν θρω ποι της Παρ θε νθ

την Ει σο δο ον τι μη σωμεν ο τι εν δο ξη ει ση

ηλθεν εις τα Α α γι α των Α γι ων

Π α ρα δο ξως προ δι ε τυ πθ Α γνη ο

Νο μοσσεσκη νην και θει α στα αμνον ξε νην κι βω τον

και κα τα πε τα σμα και ρα αβ δον να ο ον α κα

τα λυ τον και πυ λην Θε ο θεν εκ δι δα

σκει σοι κρα ζειν ον τως α νω τε ρα πα αντων υ

παρχεις Παρ θε νε Α γνη

Α α γγε λοι την Ει σο δον της Παρ θε νθ

ο ρωντες κα α τε πληττοντο πως θε α ρεστως ει ση

ηλθεν εις τα Α α γι α των Α γι ων

Μ ε λω δων σοι προ ε κε λα δει Δαυ ιδ

λα λων σε θυ γα τε ρα Βα σι λε ε ως καλ λει α ρε

των εκ δε ξιων παριστα με ενην ιδων τε
θεο πεποι οικι μενην σεο θεν προφητευ
ων εβοα οντως ανω τερα παντων υ
παρχεις Παρθενε Αγνη

Α αγγελοισκιρτησατε συν Αγιους
παρθενοισυ υγχορευσατε η γαρ θεο παισει
ση ηλθεν εις τα Ααγια των Αγιων

Η εοδοχον προθεωρων Σολομων η
νιξατο σεπυλην Βασιλεεως ζωσαντεπηγην
εσφραγισμενην εξη ης τοαθωλωτον η
μιν προη ηλθεν υδωρ τοισ ενπιστειβοωσιν
οντως ανω τερα παντων υ παρχεις Παρθε
νε Αγνη

Α αγγελοικαι ανθρωποι την Παρθενον
εν υμνοισ μεεγαλυνωμεν θεο προεπως γαρ ει
ση ηλθεν εις τα Ααγια των Αγιων

Δ^{B8} ι α νε μοις των χα ρι σμα των την σην^ε γα
λη νην θε ο το κε τη ψυ χη η μ^ε βου ς σα ζω ην
τοις σε τι μω σι κα τα χρε ε ος^Δ αυ τη η πε ρι
ε π^Μ σα α και σκε π^{Πα} σα και δι α τη ρ^ε σα
βο αν σοι^{B8} ον τως α νω τε ρα πα αν των^Δ υ πα ρχεις
Πα ρ θε νε Α γνη^ε

Κανών δεύτερος.

Τὴν φωτοφόρον Νεφέλην. Ἦχος ♯ Πα ρ

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μ^ε ς την προ σε νε
χθει ει σαν^Δ εν τω να ω Κυ ρι ς ς και ευ λο
γη θει ει σαν χερ σι των Ι ε ρε ων^Π₉
Ε κ των Δι και ων προ ηλ θεν^Δ Ι ω α κειν και
της Αν νης^Π₉ ε πα γγε λι ας ο καρ πος η θε ο
παις Μα ρι ι α^Π₉ και ως θυ μι α μα δε κτον σα ρ κι
ι νη πι α ζ^Π₉ σα προ σφε ρε ται Ι ε ρω
εν α γι ω^Δ ως Α γι α εις τα Α γι α οι κει

ειν ^π₉

M ε γα λυ νον ψυ χη η μ ε ς την προ σε νε

χθει ει σαν ^Δ₂₂ εν τω να ω Κυ ρι ε ς και ευ λο

γη θει ει σαν χερ σι των Ι ε ρε ων ^π₉

T ην νη πι α ζε σαν φυ σει ^Δ₂₂ και υ περ φυ σιν

Μη τε ρα ^π₉ α να δει χθει σαν τ ε Θε ε ευ φη μη

σω μεν υ υμνοις ^π₉ εν τω να ω τω νο μι κω Κυ ρι

ι ω γαρ ση με ρον προ σφε ρε ται ^π₉ εις ο σμην

ευ ω δι ας ^Δ₂₂ των Δι και ων ως καρ πος πνευ μα τι κο

ος ^π₉

M ε γα λυ νον ψυ χη η μ ε ς την προ σε νε

χθει ει σαν ^Δ₂₂ εν τω να ω Κυ ρι ε ς και ευ λο

γη θει ει σαν χερ σι των Ι ε ρε ων ^π₉

Σ υν τω Α γγε λω το χαι ρε ^Δ₂₂ τη Θε ο το κω

προ σφο ρως ^π₉ α να βο η σω μεν πι στοι χαι ρε πα

γκα λε Νυ υμφη ^π₉ χαι ρε νε φε λη φω τει νη εξ η

ης η μιν ε λαμ ψεν ο Κυ ρι ος ^π₉ τοις εν σκοτει α

γνοι οι ας κα θη με νοις ^Δ₂₂ χαιρε παντων η ελ πι ις ^π₉

M ε γα λυ νον ψυ χη η μϛ ϛ την προ σε νε

χθει ει σαν ^Δ₂₂ εν τω να ω Κυ ρι ϛ ϛ και ευ λο

γη θει ει σαν χερ σι των Ι ε ρε ων ^π₉

Υ μνον ε πα ξι ον πα σα ^Δ₂₂ τη Θε ο το κω η

κτι σις ^π₉ συν τω Α γγε λω Γα βρι ηλ α να κρα ζει

βο ω ω σα ^π₉ Χαι ρε η Μη τηρ τϛ Θε ϛ δι η ης

ε λυ τρω θη μεν πα να μω με ^π₉ της αρ χαι ας κα

τα ρας ^Δ₂₂ γε γο νο τε ϛ α φθα ρσι ας κοινω νοι οι ^π₉

M ε γα λυ νον ψυ χη η μϛ ϛ την προ σε νε

χθει ει σαν ^Δ₂₂ εν τω να ω Κυ ρι ϛ ϛ και ευ λο

γη θει ει σαν χερ σι των Ι ε ρε ων ^π₉

Η των Α γι ων Α γι α ^Δ₂₂ και Θε ο μη τωρ

Μα ρι α ^π₉ ται ϛ ι κε σι αι ϛ σϛ Α γνη ε λευ θε

ρω σον η μας ^π₉ εκ των πα γι δων τϛ εχ θρϛ και πα α

σης αι ρε σε ως και θλι ψε ως τς πι στως προ σκυ

νδν τας την ει κο να της α γι ας σμορφη ης

Mε γα λυ νον ψυ χη η μδ ς την προ σε νε

χθει ει σαν εν τω να ω Κυ ρι ς ς και ευ λο

γη θει ει σαν χερ σι των Ι ε ρε ων

Tων Χε ρσ βιμ υ περ τε ρα των Σε ρα φιμ α

νω τε ρα και πλα τυ τε ρα ς ρα νων α νε δει

χθης Παρ θε ε νε ως τον α χω ρη τον παν τι εν μη

η τρα χω ρη σα σα Θε ον η μων και τε κς

σα α φρα στως ον δυ σω πει εκ τε νως υ περ η μω

ων

Δόξα.

Mε γα λυ νον ψυ χη η μδ ς της Τρι συ πο

στα α τς και α δι αι ρε τς Θε ο τη τος το κρα

τος

Tην Τρι συ πο στα τον φυ σιν και α δι αι ρε

τον δο ξαν την εν Θε ο τη τι μι α υ μν με
νην α πα αυ στως εν ου ρα νω και ε πι γης Τρι
α α δα α χω ρι ζον δο ξα σω μεν συν Υι ω τον
Πα τε ε ρα και το Πνευ μα προσκυ νων τεσ ευ σε βω
ως

Καὶ νῦν.

Με γα λυ νον ψυ χη η μ μ την Τι μι ω
τε ε ραν και εν δο ξο τε ραν των α νω ζρα τευ μα
των

Υπο την σην ευσπλα γχνι αν τες κα τα φευ γον
τας πι στει και προσκυ νων τας ευ σε βωσ τον Υι ον
σ Παρ θε ε νε Θε ο γε ννη τορ ως Θε ον τς κο
ο σμ και Κυ ρι ον ι κε τευ ε εκ φθο ρας και κιν
δυ υ νων λυ τρω θη ναι και παν τοι ων πει ρα σμω
ων

Καταβασία.

Με γα λυ νον ψυ υ χη η μ μ την τι

μι ω τε ε ραν και εν δο ξο τε ραν των α νω
ςρατευ μα των

Mυ στη ρι ον ξε νον ο ρω και πα ρα δο ξον
ου ρα νον το σπη λαι ον θρο νον χε ρσ βι κον
την Πα αρ θε νον την φα ατ νην χω ρι ι ον εν
ω ω α νε κλι θη ο α χω ρη τος Χρι
σο ος ο Θε ος ον α νυ μνη ντες με γα λυ υ
νο ο μεν

Ἡ ἀργὴ καταβασία τῆς θ' ὠδῆς.

Mε γα α λυ νον ψυ υ χη η η μσ ς
τη ην Τι μι ω τε ε ε ραν και αι ε εν
δο ο ξο ο τε ε ε ραν των α α νω ςρα
τε ευ μα α α α των

Mυ ςη η ρι ι ι ο ον ξε ε ε νον ο
ρω ω και αι πα ρα α δο ο ξον ου ρα
νον το ο ο σπη η λαι αι αι ον θρο ο ο

νον χε ρ ς ς ς βι ι κον την Πααρ θε ε ενον
 την φα ατ νην χω ρι ι ι ον εν
 ω ω ω α νε κλι ι θη ο ο α χωρη τος
 Χρι ι ςο ο ος ο Θε ε ος ον α νυ μν
 ντες με γα α λυ υ υ υ νο ο ο ο
 με ε ε εν

την φα ατ νη η η ην χω ρι ι ι ον εν

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

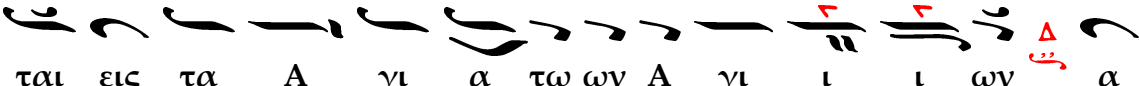
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-Θ.

Ην πα α λαι προ ο κα τη η ηγ γει ει λε
 των Προ ο φη τω ων ο συ υ υλ λο ο γος στα
 μνον και ρα βδο ον και πλα α κα και α λα το μη
 η τον ο ο ρος Μα ρι ι αν τη ην Θε ο
 ο ο παι αι δα πι στω ως α νε ευ φη μη η η

 σω ω μεν ^ϑ ση με ρον γα αρ ει σα α α γε ε

 ται εις τα Α γι α τω ων Α γι ι ι ων ^Δ α

 να τρα φη ναι αι Κυ ρι ι ω ^{ϑ (ἐκ γ)}
 * * *

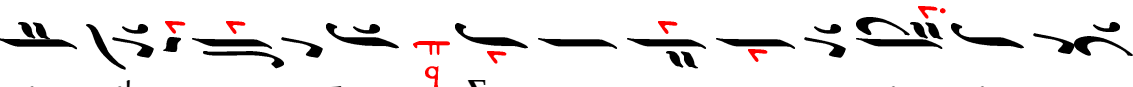
Εἰς τοὺς Αἴνους.

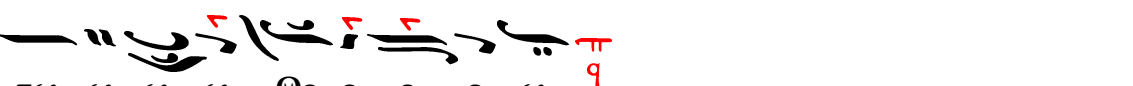
ᾠχος Ἱ Πα φ

Π

 α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ

 ρι ι ι ι ον ^{π ρ} αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω

 ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις

 υ ψι ι ι ι στοις ^{π ρ} Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος

 τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ^{π ρ}

Α

 ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε

 λοι οι οι α α αυ του ^{π ρ} αι νει ει ει τε α αυ τον

 πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου ^{ρ ρ} Σοι πρε ε ε

 πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ^{π ρ}

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη', ρμθ')

Α

 ι νει τε αυ τον η λι ος και σε λη νη ^Δ

 αι νει τε αυ τον παν τα τα α ζρα και το φω ως ^{π ρ}

Α ι νει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα νων και
το υ δωρ το υ πε ρα νω των ου ρα νων αι νε σα
τωσαν το ο νο μα Κυ ρι ου

Ο τι αυ τος ει πε και ε γε νη θη σαν αυ
τος ε νε τει λα το και ε κτι σθη σαν

Ε στη σεν αυ τα εις τον αι ω να και εις τον αι
ω να τσ αι ω νος προ οσ ταγμα ε θε το και ου
πα ρε λευ σε ται

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον εκ της γης δρα κοντες και
πα sai α βυσ σοι

Π υρ χα λα ζα χι ω ω ν κρυσταλλος πνευμα και ται
γι δος τα ποι ουν τα τον λο γον αυ του

Τ α ο ρη και παν τες οι βου νοι ξυ λα καρ πο
φο ο ο ρα και πα sai κε δροι

Τ α θη ρι α και παν τα τα κτη νη ερ πε τα
και πε τει να πτε ρω τα

B α σι λεις της γης και παν τες λα οι αρ χον
τες και παν τες κρι ται γης

N ε α νισ κοι και παρ θε νοι πρε σβυ τε ροι με τα
νε ω τε ρων αι νε σα τω σαν το ο ο νο μα
Κυ ρι ου ο τι υ ψω θη το ο ο ο νο μα αυ
τδ μο νδ

H ε ξο μο λο γησις αυ τδ ε πι γης και ου
ρα νδ και υ ψω σει κε ρας λα ου αυ του

Y μ νος πα σι τοις ο σι οις αυ του τοις υι οις
Ισ ρα ηλ λα ω ε γγι ζον τι αυ τω ω

A σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον η αι
νε σις αυ του εν εκκ λη σι ι α ο σι ων

E υ φραν θη τω Ισ ρα η ηλ ε πι τω ποι η σαν
τι αυ τον και οι Υι οι Σι ων α γαλ λι α σθω
σαν ε πι τω βα σι λει αυ των

A ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του ου εν

χορω εν τυμπα ανω και ψαλτηρι ιωψα λατω
σαναυτω ω

Οτι ευδοκει Κυριος εν τω λαω αυτου
και υψωωωσειπραεις εν σωτηρια

Καυχησονται οσοι ενδοξη και αγαλλι
ασονται επι των κοιτων αυτων

Αι υψωσεις τθου εν τω λαρυγγι αυτων
και ρομφαιαι διστομοι εν ταις χερσιν αυτων

Του ποιησαι εκδικησιν εν τοις εθνεσιν
λεγμς εν τοις λαοις

Τουδη ησαι τς βασιλεις αυτων εν πεδαις
τς ενδοξς αυτων εν χειροπεδαις σιδηραις

Του ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραπτον
ξαυτη εσται πασι τοις οσι ιοις αυτς

Αι νειτε τον Θεον εν τοις αγιοις αυτου
αι νειτε αυτον εν στερωματι της δυναμεως

αυ τϛ ϑ

Ἰστῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Λαμπαδηφόροι παρθένοι, τὴν Ἀειπάρθενον, φαιδρῶς ὁδοποιοῦσαι, προφητεύουσιν ὄντως, ἐν Πνεύματι τὸ μέλλον· Ναὸς γὰρ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος ὑπάρχουσα, πρὸς τὸν ναὸν μετὰ δόξης παρθενικῆς, νηπιόθεν ἐμβιβάζεται.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ἐπαγγελίας ἀγίας, καὶ ὁ καρπὸς εὐκλεῆς, ἡ Θεοτόκος ὄντως, ἀνεδείχθη τῷ κόσμῳ, ὡς πάντων ὑπερτέρα· ἡ εὐσεβῶς, προσαγομένη ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων ἀποπληροῖ, συντηρουμένη Θείῳ Πνεύματι.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ἐπουρανίῳ τραφεῖσα, Παρθένε ἄρτω πιστῶς, ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, ἀπεκύησας κόσμῳ, ζωῆς ἄρτον τὸν Λόγον· οὐ ὡς Ναὸς, ἐκλεκτὸς καὶ πανάμωμος, προεμνηστεύθη τῷ Πνεύματι μυστικῶς, νυμφευθεῖσα τῷ Θεῷ καὶ Πατρί.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἐξανοιγέσθω ἡ πύλη, τοῦ θεοδόχου ναοῦ· τὸν γὰρ Ναὸν τοῦ πάντων, Βασιλέως καὶ θρόνον, σήμερον ἐν δόξῃ, ἔνδον λαβῶν, Ἰωακεὶμ ἀνατίθεται, ἀφιερῶσας Κυρίῳ τὴν ἐξ αὐτοῦ, ἐκλεχθεῖσαν εἰς Μητέρα αὐτοῦ.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Λέοντος Μαΐστορος.

Ἦχος Δι-Θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Και νυ υ υ υνκαι α α ει και εις τους αι ω νας
τωναι ω ω ωνων α α μην

Σ^{Δι} η μερον^Δ τω Να ω ω προ σα α α α γε ε ε
ε ται^Δ η πα να μω μο ο ος Παρθε ε νος^Δ εις κα
τοι κη τη ρι ον του παν τα α να ακτος Θε ε ου^Δ
και πα α α σης της ζω η ης η μω ων τρο ο ο
φου^Δ ση μερον το κα θα ρω τα τον α γι ι ι α
σμα^Δ ως τρι ε τι ζου σα α δα μα α α λις^Δ
εις τα Α α γι ι α των Α γι ι ι ι ων ει ει
σα α α γε ε ε ε ται^Θ τα α αυ τη εκ βο η
σω ω μεν ως ο α α α α αγγε ε λο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ος^Δ χαι ρε ε μο
ο ο νη εν γυ ναι ξιν ευ λο ο γη με ε ε
ε ε νη^Δ

Και εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ
ψι σοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις εν
δο κι ι α

Υ μνη μεν σε ευ λο γη μεν σε προ σκυ νη μεν σε δο
ξο λο γη μεν σε ευ χα ρι στη μεν σοι δι α την με γα
α λην σε δο ο ξαν

Κ υ ρι ε βασι λευ ε πη ρα νι ε Θε ε ε Πα
τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νης Ι
η σε Χρι στε και Α α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος τε Θε ου ο Υι
ος τε Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι αν τε κο
ο ο σμη ε λε η σον η μας ο αι αι ρων
τας α μαρ τι ας τε κο ο σμη

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θε με νος
εκ δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ ρι
ος Ι η σης Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος
α μην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σθ εις τον αι ω ω να
και εις τον αι ω να τσ αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μαρ τη τς φυ λα χθη η ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα α σθ εις τς αι ω ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σθ εφ η μας κα
θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα α σθ

Κ υ ρι ε κατα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μ ο τι η μαρ το ον

σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με τ ε

ποι ειν το θε λη μα α σ ο τι συ ει ο Θε ο ος

μ ο

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

ι σ ο ψ ο με θα φως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σ ο τοις γι νω σκ ο

σι ι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος ι σχυ

ρος Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η

μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Και νυν και α ει και εις τος αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

A α α α α γι ο ος ο Θε ε ος Δ Α α α α
 α γι ο ος ι σχυ υ ρος Δ Α γι ο ο ος α θα α
 α α να α α α τος ε λε ε η η σο ο ο ον
 η η η η μα α α ας Δ

Εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου, ἀπολυτίκιον, ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Σ η με ρον της ευ δο κι ας Θε ο το προ οι μι
 ον και της των αν θρω πων σω τη ρι ας η προ κη ρυ
 ξις εν να ω τθ Θε ο τρα νως η Παρ θε νος δεικ νυ
 ται και τον Χρι ζον τοις πα σι προ κα τα γγε λε ται
 αυ τη και η μεις με γα λο φωνως βο η σω μεν και
 ρε της οι κο νο μι ας τθ Κτι στθ η εκ πλη ρω σι
 ι ις

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Νη ρ

Kυ ρι ε Ε λε ε η σον
Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.
Ἀντίφωνον Α΄. ᾠχος β΄. (Ἐκλογή).

ᾠχος Δι-θη

Στίχ. α΄. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ. (μζ' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (πστ' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται, ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς. (μζ' 4)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. (μζ' 9)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰστης Θε ο το ο κου Σω τερ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρμηματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἠγάσσε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. (με' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οἰς θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
θ ι α

Στίχ. β'. Ἐξομολόγησις καὶ ὠραιότης ἐνώπιον αὐτοῦ· ἀγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ. (τε' 6)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οἰς θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
θ ι α

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ πύλη Κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ. (ριζ' 20)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οἰς θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
θ ι α

Στίχ. δ'. Ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ. (ξδ' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι ο ι ο ι σ θ α υ μ α σ τ ο ς ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι α λ λ η λ θ
8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ α ι ν υ ν κ α ι α ε ι κ α ι ε ι ς τ ρ ς α ι ω ν α ς τ ω ν α ι ω
ν ω ν α μ η ν

Ο Μ ο ν ο γ ε ν η ς Υ ι ο ς κ α ι Λ ο γ ο ς τ ς Θ ε ο υ α
θ α ν α τ ο ς υ π α ρ χ ω ν κ α ι κ α τ α δ ε ξ α μ ε ν ο ς

δ ι α τ η ν η μ ε τ ε ρ α ν σ ω τ η ρ ι α ν σ α ρ κ ω θ η
ν α ι εκ τ η ς α γ ι α ς Θ ε ο τ ο ο κ ο υ κ α ι α ε ι

π α ρ θ ε ν ς Μ α ρ ι ι α ς α τ ρ ε π τ ω ς ε ν α ν θ ρ ω π η
σ α ς σ τ α υ ρ ω θ ε ι ς τ ε Χ ρ ι σ τ ε ο Θ ε ο ς θ α ν α τ ω

θ α ν α τ ο ν π α τ η η ς α ς ε ι ς ω ν τ η ς α γ ι α ς Τ ρ ι
α α α δ ο ς σ υ ν δ ο ξ α ζ ο ο μ ε ν ο ς τ ω Πα τ ρ ι

κ α ι τ ω Α γ ι ω Π ν ε υ μ α τ ι σ ω σ ο ν η μ α α
α ς

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'. Ψαλμός μδ' (44).

Ἦχος δ' Δι-Θ

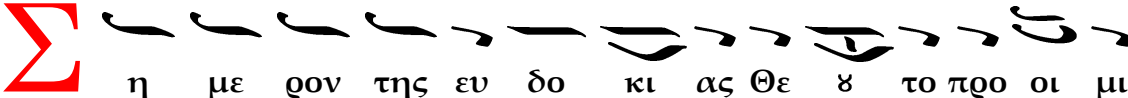
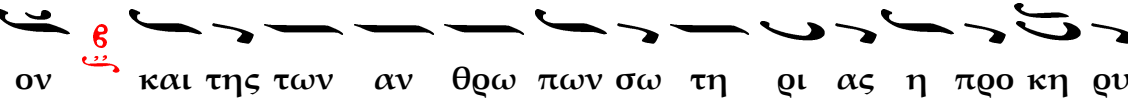
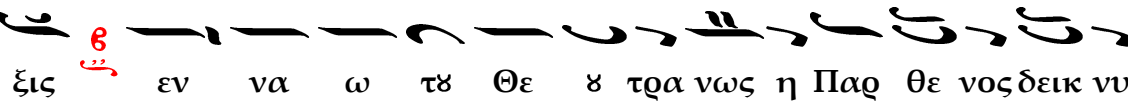

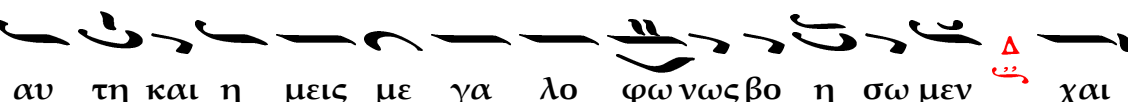

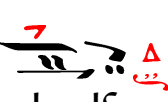
Στίχ. α'. Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν, ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. (μδ' 14)

Σ ἡ με ρον της ευ δο κι ας Θε ο το προ οι μι
ον και της των αν θρω πων σω τη ρι ας η προ κη ρυ
ξις εν να ω τσ Θε ο τρα νως η Παρ θε νος δεικ νυ
ται και τον Χρι ζον τοις πα σι προ κα τα γγε λε ται
αυ τη και η μεις με γα λο φωνως βο η σω μεν
ρε της οι κο νο μι ας τσ Κτι στσ η εκ πληρω σις

Στίχ. β'. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι. (μδ' 15)

Σ ἡ με ρον της ευ δο κι ας Θε ο το προ οι μι
ον και της των αν θρω πων σω τη ρι ας η προ κη ρυ
ξις εν να ω τσ Θε ο τρα νως η Παρ θε νος δεικ νυ
ται και τον Χρι ζον τοις πα σι προ κα τα γγε λε ται
αυ τη και η μεις με γα λο φωνως βο η σω μεν
ρε της οι κο νο μι ας τσ Κτι στσ η εκ πληρω σις

Στίχ. γ'. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως. (μδ' 16)

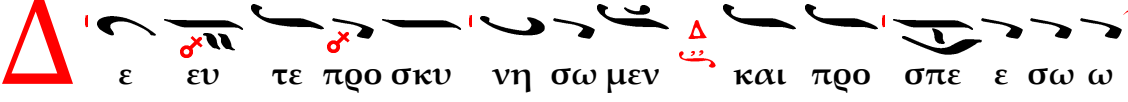

 η με ρον της ευ δο κι ας Θε ο το προ οι μι

 ον και της των αν θρω πων σω τη ρι ας η προ κη ρυ

 ξις εν να ω τσ Θε ο τρα νως η Παρ θε νος δεικ νυ

 ται και τον Χρι ζον τοις πα σι προ κα τα γγε λε ται

 αυ τη και η μεις με γα λο φωνω σβο η σω μεν

 ρε της οι κο νο μι ας τσ Κτι στσ η εκ πλη ρω σι

 ι ις

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

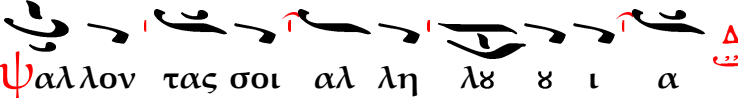
Εισοδικόν.

(Εὰν εισοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εισοδικόν).

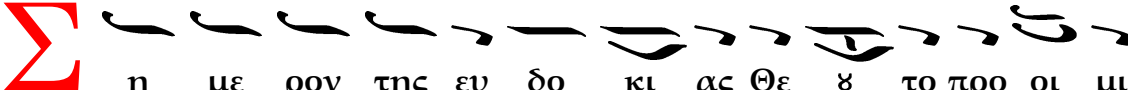
Ἦχος Δι-Θ

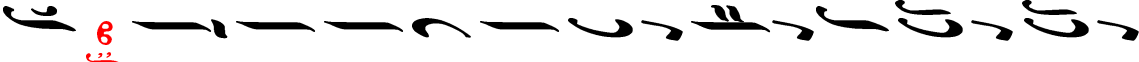

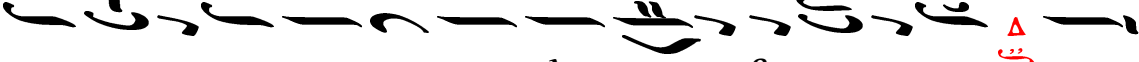

 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω

 μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε

 Θε ου ο εν Α γι ι οι οις θαυ μα στο ο ο ο

 ος

ὁ β' χορός:

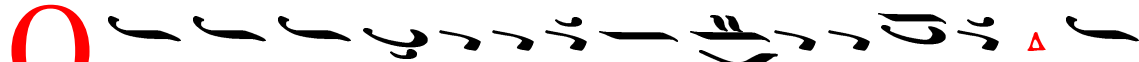
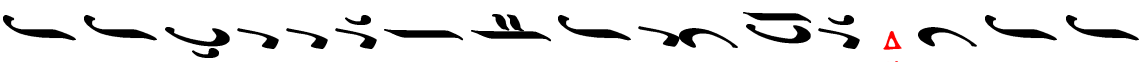

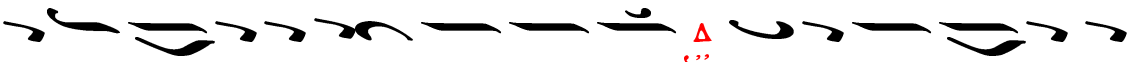

 ψαλλον τας σοι αλ λη λσ ς ι α

Εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου, ἀπολυτίκιον, ἦχος Δι-Θ

 η με ρον της ευ δο κι ας Θε ο το προ οι μι

 ον και της των ανθρωπων σωτηρίας η προκηρυ-

 ξις εν ναω τῆς Θεοτόκου η Παρθένος δεικνυ-

 ται και τον Χριστον τοις πασι προκαταγγελεται

 αυτη και ημεις μεγαλοφωως βοησωμεν και

 ρε της οικου μας τῆς Κτιστῆς η εκπληρωσις

Εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου, κοντάκιον, ἦχος Δι-Θ

Οκαθαρωταατος ναος τῆς Σωτηρος η

 πολυτιμη ητος παστας και Παρθενος τοι ε-

 ρονθησαν ρισμα της δοξης τῆς Θεου σημερον

 εισαγγεεται εν τω οικω Κυριου την χαριν

 συνεισαγαγῶσα την εν πνευματι θειωην

 ανυμνῶσιν ἄγγελοι Θεου αυτην παρχεισκη-

 νη επρανοι ο ο ος

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

ἦχος Δι-Θ

Αγιιο ο ο ος ο ο ο Θεο ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις του βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο θε ε ο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α α α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-Θ.

N ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να

α α μισ

A α α α α α α α ρα α α α α

α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι A α γι ι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο Θε

ε ε ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α α α ρα α α α α

α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι A α γι ι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι σχυ

υ υ υ υ υ ρυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

χυ υ υ υ Ι ι σχυ υ υ ρο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α α

α α α α γι ι ι ι ος Α θα α α α

α α α α α α α α α α Α θα

α α α α α να α α το ος

E ε ε ε λε ε ε ε ε ε η Ε λε

ε η η η σο ο ο ο ο ο ο ον η η η

η η μα α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ὡδή τῆς Θεοτόκου. Προκείμενον ἦχος γ΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινῶσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἰ γενεαί.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ἰὶ Γα ϕ

M ε γα λυ νει η ψυ χη η μ8 τον Κυ ρι

ον και η γαλ λι α σε το πνε ευ μα μ8 ε

πι τω Θε ω ω τω σω τη η ρι ι μ8

Χ Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν
της δε λησαν τε ι δου γαρ α πο τε νυν μα κα
ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι

Μ ε γα λυ νει η ψυ χη η μ8 τον Κυ ρι
ον και η γαλ λι α σε το πνε ευ μα μ8 ε
πι τω Θε ω ω τω σω τη η ρι ι μ8

Χ Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ
να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τε και το
ε λε ος αυ τε εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο
β8 με ε νοις αυ τον

Μ ε γα λυ νει η ψυ χη η μ8 τον Κυ ρι
ον και η γαλ λι α σε το πνε ευ μα μ8 ε
πι τω Θε ω ω τω σω τη ρι μ8 8 8

‘Ο διάκονος: Σοφία.

‘Ο ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

‘Ο διάκονος: Πρόσχωμεν.

(θ' 1-7).

Ἄδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα λατρείας τό τε Ἅγιον

κοσμικόν. Σκηνή γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ἧ ἦ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἣτις λέγεται Ἅγια. Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνή ἡ λεγομένη Ἅγια Ἁγίων, χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ, ἐν ἧ στάμνος χρυσῆ ἔχουσα τὸ μάννα καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης, ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβὶμ δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τούτων δὲ οὕτω κατεσκευασμένων εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνήν διὰ παντός εἰσίσιασιν οἱ ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων.

Ἀλληλούϊα (γ). ᾠχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς μδ').

ᾠχος πλ. δ' Νη ς

A λλη λϝ ϝ ἰ ἰ α A α α α α λλη
 λϝ ϝ ϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α A λλη λϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ϝ ἰ ἰ A λλη λϝ ϝ ἰ ἰ α

ἄκουσον, θυγάτερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου· καὶ

ἐπιλάβου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, και ε

πι θυ μη σει ο βα σι λε ευς τϝ κα αλ λϝ ϝ
 ϝ ϝ σϝ

A λλη λϝ ϝ ἰ ἰ α A α α α α λλη
 λϝ ϝ ϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α A λλη λϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ϝ ἰ ἰ A λλη λϝ ϝ ἰ ἰ α

Χ Το προ σω πον σε λι τα νευ σε σιν **Δ** 22 οι πλ
 ε σι οι τε ε ε ε λα α α α ε **ν** 22
Α λλη λε ε ι ι α **ν** 22 Α α α α λλη
 λε ε ε ε ι ι ι ι α **ν** 22 Α λλη λε ε ε
 ε ε ε ε ι ι Α λλη λε ε ι ι α α α α
 α α α **ν** 22

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ι' 38-42, ια' 27-28).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά· Γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῆδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπέ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾶς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἐνὸς δέ ἐστι χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὐς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε. Μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Ἦχος ἰβ' Δι.

Δ ο ξα α σοι **Δ** 22 Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι **Δ** 22

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

Ο ^{Δι} ι τα Χε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ε
ρου ^{Πα} βι ι ι ι ι ι ι ι ^{Δι} ιμ ^Δ μν ^Δ στι κως ει κο ο
νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ει
ει κο ^{Πα} νι ζο ^{Δι} ον τε ε ε ε ε ε ^Δ ες και αι
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η η
^{Δι} η η η η η η η η η η ζω ω ω ω ω ω
^{Νη} ω ω ω ω ω ω ω ω ο ο ^{Δι} ποι οι οι οι οι
οι οι οι οι οι ζω ο ^{Πα} ποι ω ω ω ω ω ω ω ^Δ ω
Τρι ι ι α α α α α α α α α α
^{Πα} α α α α δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι το ον τρι σα
α α α α α α α α α α α α α α α
^{Β8} α γι ι ι ο ον υ μνον προ ο σα α α α α
α α υ μνο ο ον προ ο σα α α ^{Πα} δο οον τε ες πα
α σαν την βι ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι βι ο τι κη η η η η η η ην α πο θω
με θα α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ρι ι ι ι ι ι με ε ρι μνα α α α α α α
αν

Ω Νη ω ω ω ω ω ως τον Βα α σι ι ι τον
βα α σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
σι λε ε α α α α α α α των ο ο ο ο ο

ο ο λων υ πο δε ξο ο με ε ε νοι οι
Τ Μ αις α αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι
αι αι αι αι αις α ο ρα τως δο ρυ φο ρου με νον
τα α α α ξε ε ε σι ι ι ι ι ι ι ι ι ιν Αλ
λη λου ου ου ου ι ι ι α α α α α α α
α α α α α α α α α

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Π α ρα σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Κ αι τω πνευ μα τι ι σϞ

Σ οι οι Κυ ρι ι ε

και ἄλλως:

Σ οι Κυ ρι ι ι ε ε ε

A γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι
 σχυ υ υς μϑ Κυ ρι ο ος ςε ρε ε ω ω
 μα α α μϑ και κα τα φυ γη η μϑ και
 ρυ υ ςη ης μϑ

A γα α πη η η η σω σε ε Κυ υ υ
 ρι ε η ι ι σχυ υ υς μϑ ϑ ϑ ϑ ϑ
 Κυ υ ρι ο ος ςε ε ρε ε ε ε ω ω
 μα α α α α μϑ και αι κα τα α φυ υ
 γη η η η μϑ και ρυ υ υ ςη η η ης
 μϑ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε
 ε ε ευ μα Τρι α δα ο ο μο ϑ
 ϑ ϑ σι ι ο ον και α χω ω ρι ι ςον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους

καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι

νε ε ε σε ε ως

Κ αι με τα τῶ πνε ευ μα το ο ο ος σθ

Ε χο μεν προ ος τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α ξι ον και δι ι και αι ον *καὶ ἄλλως*

Α α ξι ι ο ον και δι ι και αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος

Σαβ βα ωθ πλη η ρης ο ρα νος και η γη της

δο ο ξη ης ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι

σοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με ε

νο ος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ς ω σαν

να α α α α εν τοις υ ψι ι ι ι ςοις

A α α α μη η η η ην

A α α α α α α μη η ην

Σ ε υ μν ς ς ς μεν σε Ευ λο

γ ς ς ς μεν σοι ευ χα ρι ς ς μεν

Κυ υ υ ρι ι ε ε και δε ο με θα

α σ ς ο Θε ο ος η η μων

Ἦχος Βου

A α γγε λοι την ει σο δον τη ης πα α

να γν ο ρων τες ε ξε πλη ητ το ον το πως

η Παρ θε ε νος ει ει ση η ηλ θεν εις τα Α α

α γι α α των Α α γι ι ι ω ων

Ω ς εμ ψυ υ χω Θε ε ου ου κι ι βω ω τω

ω ψαν ε ε τω ω μη δα α μως χει ει ρ α μ υ η

η η τω ων χει λη δε πι ι στων τη Θε

ο ο το κω ω α σι γη η η η τω ως φω νη η
 η ην τσ αγ γε ε ε λσ α α να μελ πο ο
 ντα α εν α α γα α α αλ λι α σει βο ο α
 τω ω ο ον τω ως α νω τε ε ρα α πα α αν
 τω ων υ υ πα αρ χεις Παρ θε ε νε ε Α α γνη η
 η η η

Τῆ Τετάρτη. Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

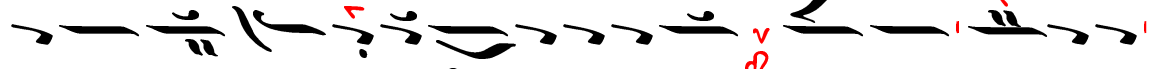
Π ο τη η η η η η η η η η η η η
 η η η η η η χη η η η η η η η η η
 η η η η ρι ι ι πο τη ρι ι ο ο ο ο ο ο ο
 ον σω τη ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ου ου ου λη η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η χη η η η η

 η η η η η η η η η η η η η η η η η η η

 η η σωτηριουλη η η η η η η ψο ο ο ο

 ο ο ο μαι αι αι ραι αι αι αι αι και το ο ο ο

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο

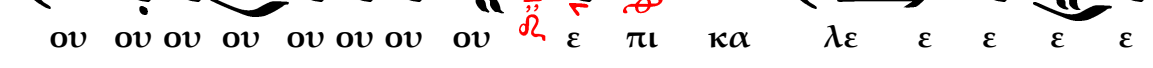
 ο ο ο ο και το ο ο ο ο ο νο ο μα α

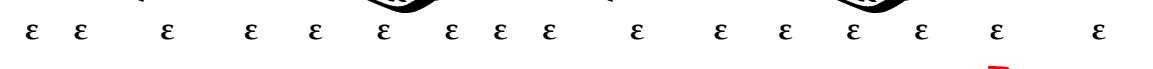
 α α Κυ ρι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι

 ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Κυ ρι ι ι

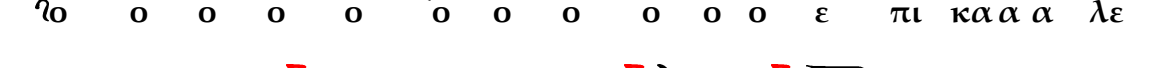
 ου ου ου ου ου ου ου ου ε πι κα λε ε ε ε ε

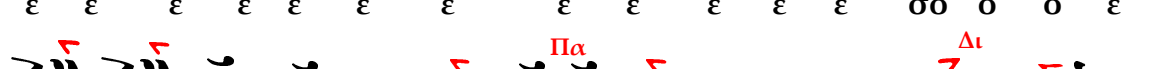
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

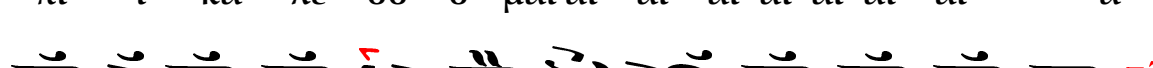
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σο ο ο

 ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ε πι κα α λε

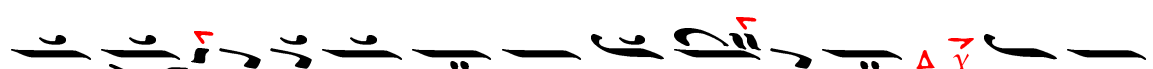
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σο ο ο ε

 πι ι κα λε σο ο μαι αι αι αι αι αι αι αι αι α

 λιε ε ρα λιε ε λιε ρα λιε ρα ρα λιε ρα λιε

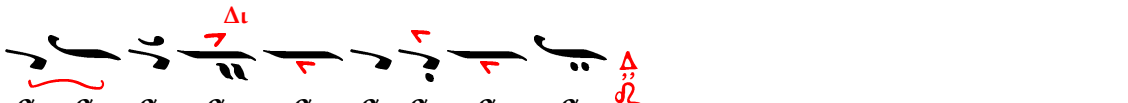
 ε ε ε λιε ρα ρα λιε λιε λιε ρα ρα λιε λιε ρα

 ρα λιε ε λιε ρα ρα λιε λιε ρα ρα α λιε Αλ λη

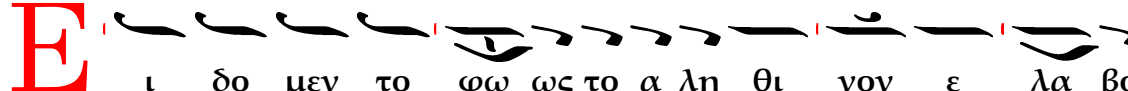

 λου ου ου ου ου ου ι ι ι α α α α α α

 α α α α α α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ε

 ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη

 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νθ υ υ υ ν

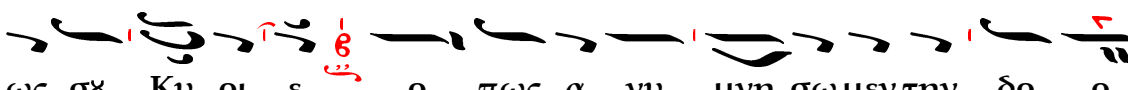

 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-Θ

Π

 λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

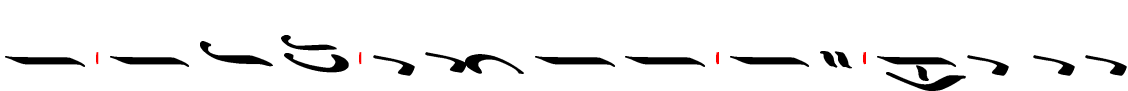
 ως σθ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

 ξαν σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α

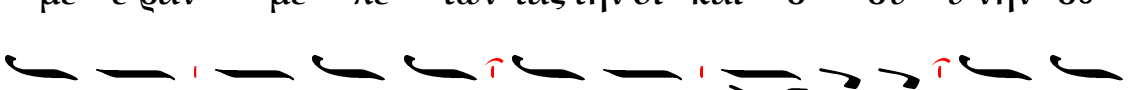
 γι ων σθ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

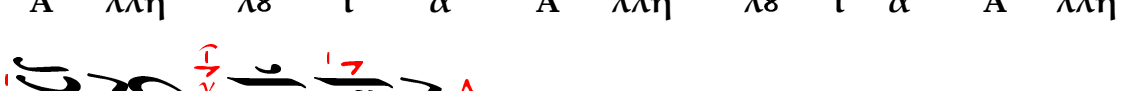
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σθ

 Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη

 λθ ι α α α

Ἦχος Δι-θ.

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον α πο τῃ νυν και ε ως τῃ αι ω ω νος (δις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τῃ νυν και ε ως

τῃ αι ω ω νο ο ος